

Formanden: Mit Forslag gaar ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer og efter Udvalgsbetænkningens Afgivelse underkastes 2 Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling.

Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Prisaftaler m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Nygaard: Ved Forhandlingen i Gaar erklærede det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, at Venstre stod inde for, hvad dets delegerede havde stemt for i London, og at Venstre var velvilligt stemt overfor det Forslag, der forelaa. Den første Bemærkning, at Venstre var enig med sine delegerede og rettede sig efter deres Afstemning, skulde man synes var selvfølgelig, og jeg tænkte: naa, ja, det er den Slags overflødige Bemærkninger, der siges, fordi de skal siges. Men senere hen paa Eftermiddagen viste det sig, at det virkelig var nødvendigt at understrege, at man støttede sine delegerede i, hvad de havde foretaget sig paa de interparlamentariske Konferencer. For da vi naaede til de Konservatives Ordfører, fik vi lige den modsatte Besked, at de Konservative overhovedet ikke vilde støtte, hvad deres delegerede i London havde sagt, eller slutte sig til hans Afstemning dér. Saadant noget kan altsaa lade sig gøre. I dette Tilfælde er det saa meget mere graverende, som de Konservative den Dag, de valgte det ærede Medlem Hr. Fraenkel til paa deres Vegne at rejse til London og paa deres Vegne at udtale sig og stemme paa London-Konferencen, kendte hans Standpunkter, vidste, at han paa dette Punkt var enig med dem, der siger: man maa bekæmpe de kapitalistiske Udskejelser. Det ærede Medlem understregede jo ogsaa ved sine Udtalelser i Gaar meget stærkt, at han ikke var enig med sit Parti, eller rettere, at hans Parti ikke var enig med ham.

Naar man holder interparlamentariske Konferencer, er det efter de Konservatives Mening altsaa ganske ligegyldigt, hvad der bliver sagt og vedtaget dér; for naar man kommer hjem, fører man en helt anden Politik!

Jeg er for øvrigt enig med det ærede

Medlem Hr. Fraenkel i, at dette Forslag ikke er det sidste Ord i Spørgsmaalet om Forbrugernes Beskyttelse mod skadelige Prisaftaler. Det er kun en Begyndelse. Jeg er ogsaa ganske enig med det ærede Medlem i, at § 1 burde være noget stærkere affattet, end den er. Men paa den anden Side er jeg saa meget Realitetspolitiker, at jeg staar paa det Standpunkt, at kan vi naa det, der ligger i Forslaget nu, maa vi nøjes med det foreløbig; naar Loven saa har virket i Praksis, bliver vi nok senere enige om at forbedre den i den Retning, hvori den skal forbedres.

Jeg er glad for den Tilslutning, Venstres ærede Ordfører gav Forslaget; ganske vist havde han en Del Indvendinger at gøre mod enkelte Paragraffer, men det kan vi jo tale om i Udvalget. Der var for øvrigt en hel Del af det, det ærede Medlem sagde, som jeg ikke forstod. Men det skyldes vel, at det ærede Medlem har en stærkere Tro, end jeg har, til, at naar man læser noget i en Avis, er det absolut rigtigt; det ærede Medlem citerede flere Gange, at det og det havde han læst i en Avis, og derfor maatte der være noget om det. Jeg skal ikke sige noget ondt om Aviserne. Men nogen egentlig Tyrkertro paa alt, hvad der staar i dem, har jeg ikke. Det har min Erfaring gennem Tiderne belært mig om, at man kan komme forfærdelig galt af Sted ved at tro alt, hvad der staar i Aviserne. Det ærede Medlem skal derfor heller ikke hænges op for, at han tror paa, hvad der staar i Avisen; jeg har mine Tvivl. Men de Ting, det ærede Medlem var inde paa, som han havde læst i Avisen, havde i og for sig heller ikke noget med det foreliggende Forslag at gøre, saa jeg tror ikke, det, det ærede Medlem har læst i Avisen, skal senere vort Samarbejde i Udvalget.

Blot brugte det ærede Medlem en Bemærkning, som jeg alle Vegne, hvor jeg kan komme af Sted med det, søger at bremse. Det er et meget kedeligt Mundheld, man har her i Landet, dette, at „der gaar jo ikke Røg af en Brand, uden at der har været Ild“. Jo, hvor der er Tale om Sladder og den Slags, gør der det tidt. Lad være med at sige, saa snart De har læst eller hørt noget, at saa maa der være noget om det. Der er vist ikke noget Mundheld, der har gjort flere Ulykker end netop det. Det ærede Medlem sagde angaaende en Bank nede i Østsjælland, at saa maatte der være noget om, at det var Handelsministeriet, der havde været indiskret o. s. v. Det behøver det slet ikke at have været. Fordi man har hørt noget, behøver der slet